

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28047/2023
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., кога заступа Миле Ћујић, адвокат у ..., против противника предлагача Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, са седиштем у Београду, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 10078/22 од 07.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 10078/22 од 07.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 бр. 24/18 од 16.11.2018. године, у ставу I изреке одређена је накнада за решењем Градске општине Гроцка, Одељења за општу управу и имовинско правне послове 1-12 број 465-47/2015 и 465-48/2015 од 04.03.2015. године, правноснажно 02.04.2015. године, експроприсано земљиште, и то кат. парц. .. КО Винча, површине 2897 м², из поседа власника АА са 1/1 идеална дела, у корист Града Београда, а ради изградње постројења за управљање отпадом, санације и проширења депоније „Винча“ у Београду, па је обавезан противник предлагача да предлагачу на име накнаде за кат. парц. .. КО Винча, уписане у лист непокретности .. КО Винча, исплати укупан износ од 4.635.200,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. У ставу II изреке обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 186.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 10078/22 од 07.06.2023. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено је првостепено решење у делу става првог изреке па је обавезан противник предлагача да предлагачу исплати износ од још 4.345.500,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 06.11.2018. године, као дана пресуђења па до исплате, као и у делу става другог

изреке којим је обавезан противник предлагача да предлагачу, на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од 186.750,00 динара. Преиначено је првостепено решење у делу става другог изреке којим је одлучено о камати на трошкове првостепеног поступка, па је обавезан противник предлагача да предлагачу на досуђени износ трошкова првостепеног поступка од 86.750,00 динара плати законску затезну камату од дана извршности до дана исплате, док је у преосталом делу за период од 06.11.2018. године, као дана пресуђења, до дана извршности захтев за исплату законске затезне камате на износ трошкова првостепеног поступка одбијен као неоснован. Обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова целокупних поступака насталих поводом изјављене ревизије исплати износ од 60.000,00 динара.

Против правноснажног другостепеног решења противник предлагача је изјавио благовремену ревизију.

Предлагач је дао одговор на ревизију. Трошкове је одређено тражио.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 26.05.2015. године и вредност побијаног дела предмета поступка је 4.345.500,00 динара, што представља противвредност износа од 35.952,06 евра према средњем курсу НБС на дан подношења предлога. Како је овај износ испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије прописаног цитираним чланом 403. став 3. ЗПП, Врховни суд налази да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Противник предлагача није предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, из ког разлога ревизијски суд није испитивао испуњеност услова за одлучивање о ревизији из те законске одредбе. Позивање на различиту судску праксу није довољан разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

На основу наведеног, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Применом одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је у ставу другом изреке одбио захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију нису нужни ради одлучивања о ревизији.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**